

מפגש בישול מתכון עם זיכרון

כל אדם, מכל מקום בעולם, מכיר את התחושה של אובדן ושל געגוע,
לכל אדם יש המתכון שמזכיר לו מישהו יקר.

מתכון עם זיכרון - הנצחה ייחודית לזכר חללי צה"ל וחללי פעולות האיבה
דרך בישול מתכונים אהובים והסיפור שמאחוריהם.
זאת על ידי מפגשי בישול בהם מבשלים מנה אהובה של חלל צה"ל או חלל
פעולות איבה. במפגשים מבשלים, טועמים ומשתפים תמונות, סיפורים,
קטעי וידאו ומשוחחים על האדם שמאחורי המנה ומשפחתו.

לקראת יום הזיכרון יתקיימו ברחבי הארץ מפגשי בישול בהם יונצחו חללי
צה"ל ונפגעי פעולות האיבה, במסגרת מתכון עם זיכרון.

מפגש בישול לזכר

גורדוקל דוד

ילדות

נולד בעיר צ'רנוביץ, אוקראינה ב- 26.07.1978

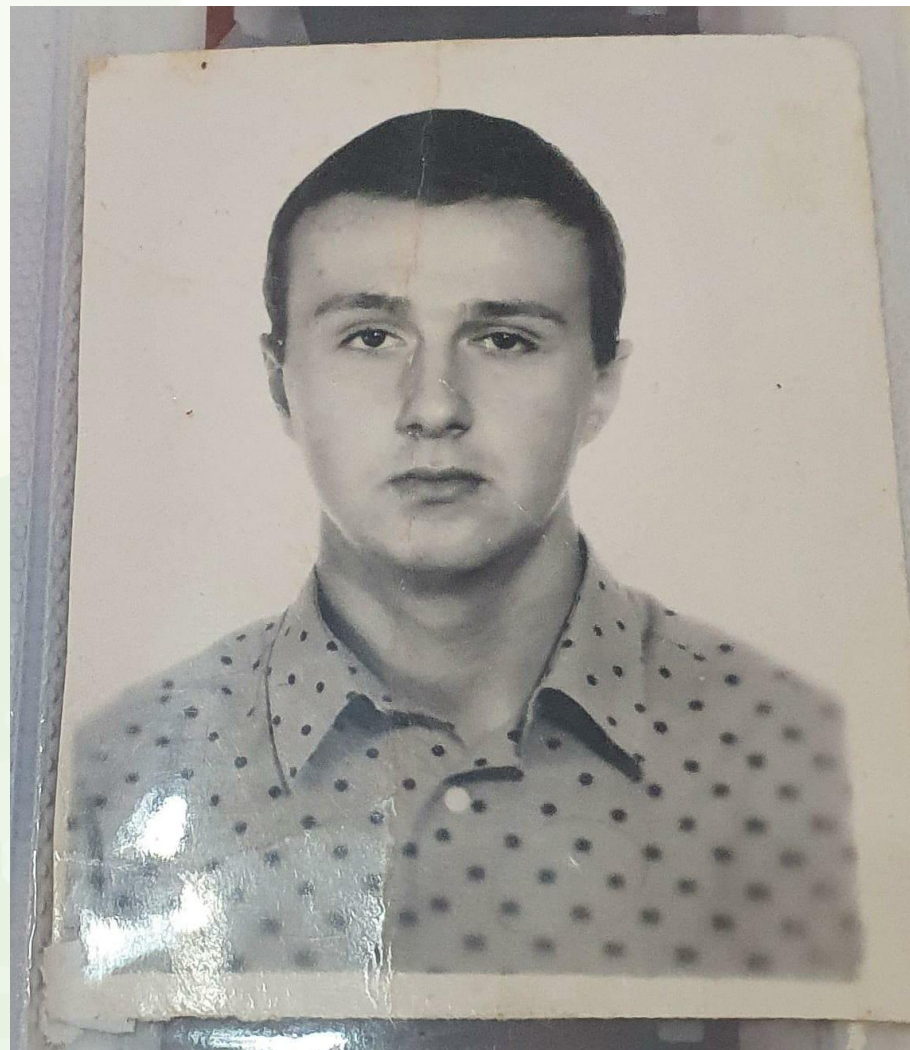
דוד נקרא על שם אבי-סבו שהיה פעיל ציוני ידוע ומכובד באוקראינה, וגדל לאורו של סבו השני בוריס טייס וסגן אלוף בצבא הרוסי, שהיווה מודל ליקוי עבורו. כשדוד היה בן שנתיים הוריו התגרשו והוא גדל עם אמו, סבו, סבתו ודודתו. דוד החל את לימודיו בבית ספר יסודי שבעיר הולדתו. כאשר סיים הוא המשיך לתיכון מקצועי וסיים בהצלחה במגמת מכונאות רכב. בתום הלימודים, בקיץ 1995 עלה דוד עם אמו לישראל.

על הילד שהיה

דוד, ילד חייכן וחברותי תמיד היה מוקף בחברים רבים, היה חבר נאמן ותמיד עמד לצד חבריו ברגעים קשים. מגיל צעיר דוד גילה עצמאות רבה והוא נמשך מאוד למכוניות ונהג לשבת על ברכיו של סבו ברכבו, לסובב את ההגה ולדמות את עצמו נוהג. בנוסף אהב מאוד לשמוע לקריאת סיפורי ילדים.

מתכון עם זיכרון

תחביבים ותחומי עניין

דוד מאוד אהב לשחק במכוניות בילדותו ולצייר. היה נער אומנתי
שאהב עבודת כפיים.

מתכון עם זיכרון

לפני הגיוס לצה"ל

כאשר דוד עלה עם אמו ארצה התקבל דוד לקיבוץ "סער", שם הוא למד עברית ועבד. לאחר מכן עבר לגור בבית עם אמו וסבתו, והחל לעבוד בחברת "סופרדוש".

הגיוס לצה"ל

בנובמבר 1996 התגייס דוד לצה"ל, עבר קורס נהיגה והחל לשרת כנהג. כבן יחיד שובץ לשרת קרוב לביתו אך היה חדור מוטיבציה ונחוש לשרת ביחידה קרבית נשא פרי וכעבור כשנה בתחילת 1998 עבר לשרת ביחידה קרבית בחיל הצנחנים ומאז ועד סוף שירותו שימש כנהג קרבי.

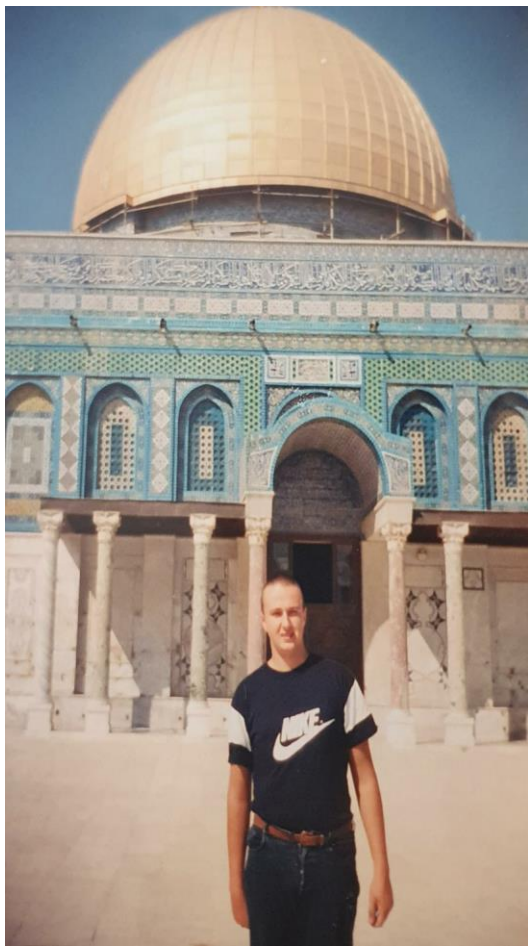
מתכון עם זיכרון

מתכון עם זיכרון

לאחר השחרור

לאחר שחרורו מצה"ל, חזר דוד לעבוד בחברה בה עבד בטרם התגייס. דוד קיבל הצעה לעבור לצרפת אך הוא סירב בטענה שמקומו כאן, בארץ ישראל. באמצע שנת 2001 אירע הפיגוע הקשה בדולפינריום בתל אביב, שבו קיפדו את חייהם כמה מחבריו. האובדן זעזע אותו עמוקות והטלטה הרגשית שעבר הובילה להחלטה גורלית: דוד החליט לחזור לצבא וביולי 2001 התגייס לשירות מילואים בתנאי קבע.

מועד הנפילה

עשרים-ושלוש.

ביום כ"ח באלול תשס"א (16.9.2001) נפל דוד בפעילות מבצעית ברמאללה והוא בן
דוד הובא למנוחות בבית-העלמין הצבאי בנצרת עילית. הותיר אחריו הורים ואח. לאחר
מותו הועלה לדרגת סמל ראשון

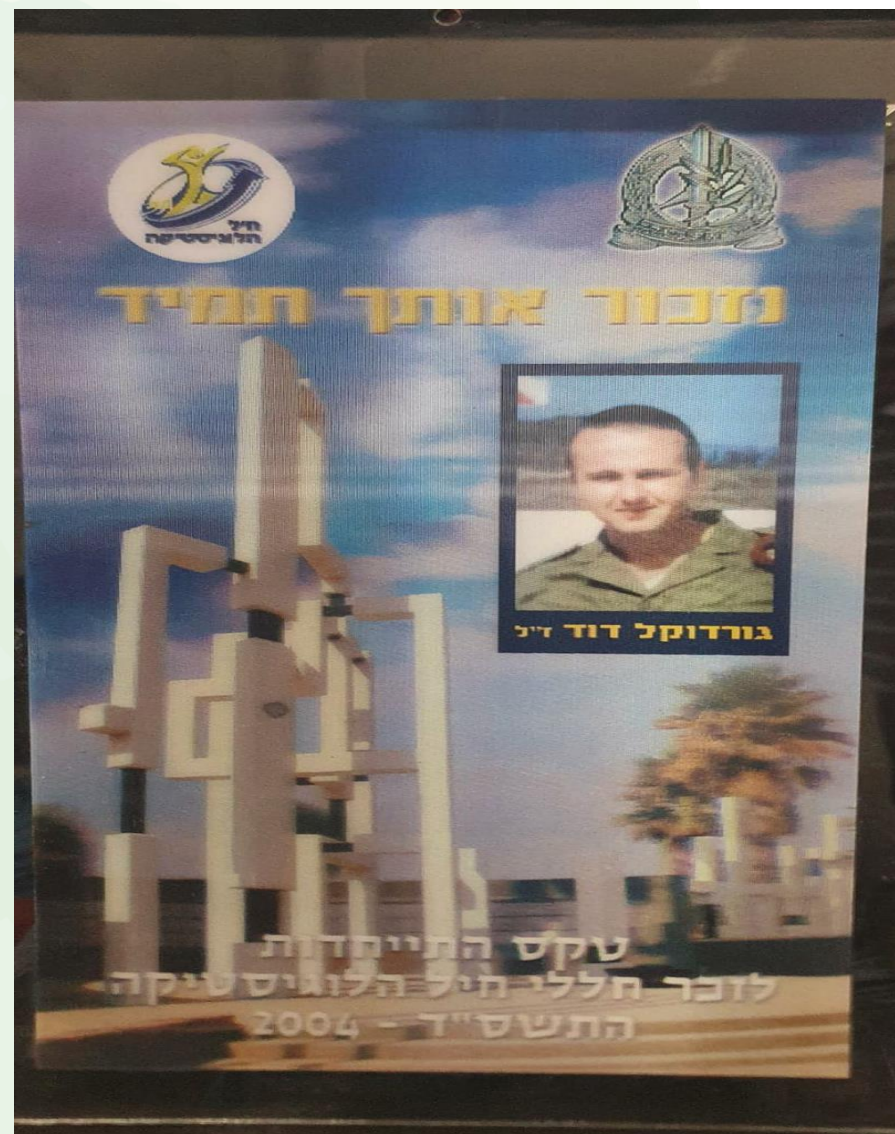
הספדים

מפקדו תיאר את נסיבות האסון: "יצאנו במוצאי שבת האחרון אל קרב קשה ומורכב, במטרה לעצור חולייה של מתאבדים שעשו דרכם אל רחובות ירושלים וערי המרכז... לקרב כה מורכב וקשה נבחרו מיטב הלוחמים. אתה, דוד, כנהג 'סופת לוחמים', היית בחירה טבעית של מפקדך. שלוות הנפש שאיפיינה אותך, היוזמה והתושייה שהפגנת בכל משימה השרו ביטחון בקרב... במהלך הקרב הפגנת קור רוח תחת אש ונהגת את 'סופת הלוחמים' אל עבר היעדים. לאחר שנפגעת ובטרם נדם ליבך חילצת את הכוח, תוך שאתה נוהג את הרכב עוד עשרות מטרים אל מחוץ לקו האש. בכך, לעדות מפקדיך, הצלת את חייהם של סגן מפקד הפלוגה ושל לוחם נוסף."

הספדים

כינויו של דוד בצבא היה "יכול", וגם בקרב חבריו דוברי הרוסית כונה 'מוגו' ('יכול' בתרגום לעברית). לאחר שדוד נפגע ובטרם נדם ליבו, אמר לו המפקד: "קדימה", אך דוד ענה: "לא יכול". אלה היו מלותיו האחרונות. אז הבין המפקד שדוד אינו בין החיים.

הנצחה

מתכון עם זיכרון

מזמינים אתכם לרשום כמה מילים ולשתף איתנו

באתר האינטרנט

של מתכון עם זיכרון

www.matkonzikaron.co.il

או ברשתות החברתיות, ואנו נעביר למשפחה

תודה שלקחת חלק במפגש בישול

מתכון עם זיכרון

